Relacions ocultes

Atesa la coincidència amb aquest llarg pont del primer de maig, deixarem momentàniament els temes més polítics i parlarem de relacions humanes. Relacions especials, tanmateix. Relacions que a mi personalment no em motiven gens, però que existeixen i que és bo que s'abordin seriosament. M'ho suggereix el fet que no fa gaire vaig tenir una conversa amb una escriptora que, amb la intenció de fer-ne un llibre, estava recollint testimonis de persones amb ganes de confessar haver mantingut una relació incestuosa heterosexual entre germans. És a dir, entre germans home-dona. A ella li interessava parlar amb mi perquè sabia que jo, arran d'un text que vaig escriure temps enrere sobre relacions humanes -no pas sobre l'incest-, m'havien arribat missatges de persones que confessaven aquesta mena de relacions i li interessava contactar amb elles sempre que no hi tinguessin cap inconvenient.

Va ser una conversa interessant en el decurs de la qual em va mostrar un munt de material sobre casos que s'expressaven amb la claredat d'aquesta dona que anomenarem Txell: 'Explicaré el meu cas. De petita, sentia una atracció sexual pel meu germà i si el veia amb noies m'empipava. Ara tinc 27 anys i sento la mateixa passió. Em pregunto si hauria de culminar l'incest. Jo en tinc ganes'. I aquestes són les opinions que la Txell va rebre per part de dues dones que anomenarem Bruna i Cesca. Deia la Bruna: 'Això dependrà també del teu germà, no? Jo crec que si ell també ho vol no heu de donar explicacions a ningú. És cosa vostra. Però, i si ell no pensa el mateix?'. I la Cesca deia: 'Tens tres possibilitats: que el teu germà t'enviï a pastar fang, que creïs un problema als teus pares o que tot quedi a casa. Però abans, potser, hauries d'anar a un psicòleg'. Davant d'aquestes opinions, la Txell va aportar més informació: 'Una vegada, el meu germà es va ficar al meu llit. Jo estava completament despullada, perquè m'agrada dormir nua, i ell estava molt excitat. De sobte, però, després d'acaronar-me, va parar en sec i em va dir: 'Ai mare, què estem fent?' Jo l'animava a seguir, però ell no va voler tot i que en tenia ganes'. En saber això, la Bruna va afegir: 'Jo no em faria mala sang. Si tots dos en teniu ganes, ja sou grandets per fer el que vulgueu. Potser us ajudaria fer un trio amb un amic teu.'

Situats en aquest punt, l'escriptora em va demanar el meu parer sobre la qüestió i li vaig dir que ningú no té dret a jutjar el comportament afectiu de dues persones adultes quan no hi ha una posició de domini de l'una sobre l'altra. Al capdavall, estem parlant de relacions que sempre han existit i existiran perquè, tot i que avui dia han esdevingut minoritàries, són inherents a la naturalesa humana i bona part de la seva marginalitat prové de la religió. Però també és cert que la majoria de cultures mínimament evolucionades han censurat les relacions sexuals entre germans per una simple qüestió de protecció genètica, ja que l'espècie humana difícilment hauria arribat fins aquí sense l'observació d'aquest precepte. L'endogàmia resulta molt poc evolutiva. De tota manera, s'ha de reconèixer que els anticonceptius ho han canviat tot, fins al punt de marcar un abans i un després en l'alliberament de la dona tot permetent-li viure la seva sexualitat amb llibertat. Entenc, tanmateix, que sobre el tema plantejat per l'escriptora hi haurà opinions molt diverses i cal respectar-les totes. La meva, en tot cas, i confesso que no sento cap mena d'inclinació per aquesta mena d'afectes, és que ningú no té dret a marcar els límits de la relació entre dues persones adultes que s'estimen o que senzillament s'agraden.

VÍCTOR ALEXANDRE és escriptor i periodista
www.victoralexandre.cat
@valex_cat

Columna publicada originalment el 2 de maig de 2014

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/101381.html

Copyright 2024 Cugat.cat